

בס"ד יח' מר-חשון ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 16:34
 צאת השבת - 17:24
 רבנו תם - 18:00
 שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 789
 @ ביום שני כ' חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.
 @ לכל המעוניינים: ניתן להקדיש את העלון
 לרפואה והצלחה, פרנסה טובה או לע"נ קרוביכם.
טלפון מערכת העלון: 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידין: "ואשה אחת"
 (מלכים ב' ד')

פרשת וירא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלשיני הפרשה:

← ביקור המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.
 ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
 ← אברהם ושרה בגרר.
 ← הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.
 ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
 ← עקדת יצחק, הנסיון העשירי והגדול.
 ← תולדות בני נחור שממנה יצאה רבקה.
 "וזהה ותלד שרה לאברהם בן כ"קצ"ו"
 אומר רבי אברהם שמואל בנימין, בעל ה"כתב סופר": רק בימי זקנותם נתברכו האבות בבנים, כדי שכל עתותיהם יהיו קודש לחנך את דורם. מפני שאם היו להם בנים בצעירותם, היו מתמסרים רק לחינוך ילדיהם ומוזניחים את הפצת דעת ה' בעולם.
 "ויאמרו אכ"ו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהכ"ו אמר רבי ישראל מרוזין למחותנו רבי ברוך מקוסוב: את המלאכים הבאים לבתינו בלילות שבת, אנו מקבלים ב"שלום עליכם" גדול, אבל עוד לפני ה"קידוש", אנו אומרים להם "צאתכם לשלום מלאכי השלום". האם זו מידה של הכנסת אורחים? אמר לו רבי ברוך: מלאכים לא אוכלים ולא שותים, ואין זה מן הנימוס שאנו נשתה יין של "קידוש", נתענג על בשר ודגים וכל מטעמים, והם אורחנינו יישבו ויסתכלו איך נחננו מענגים את השבת ומתענגים. לכן נפרדים אנו מהם לפני תחילת הסעודה.
 "וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בניו" מדוע היה הדבר רע "בעיני אברהם"? מובא בספר "המשכילים יזהירו": אמרו חז"ל (מגילה כח ע"א): אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע, כי עיניו כהות, שנאמר "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת", משום שהסתכל בעשו הרשע. ולפי זה יש לפרש, שלכן אברהם חשש שענינו יכהו "על אודת בנו", שכינו שישמעאל בנו הוא רשע ועובד עבודה זרה, והרי אי אפשר לאב שלא להביט בבנו, ואז עלולות עיניו לכהות.

מיהו בן הגבירה? ומיהו בן השפחה?
 הוויכוח ההיסטורי!! לאברהם אבינו היו שני בנים, הבן הבכור הוא ישמעאל (בנה של הגר, השפחה), והבן הבכור הוא יצחק (בנה של שרה אימנו) יצחק אבינו=277=בן הגבירה=סימן טוב ומזל טוב = 277. לפיכך המסקנה החד משמעית שיצחק אבינו היה בנה של שרה אימנו שהייתה הגבירה בביתה.
 "וירש זרעך את שער אויביו" (כב, יז)
 ובפרשת חיי שרה (כד, ס) נאמר 'אחותינו את היי אלפי רבה וירש זרעך את שער שונאיו', מדוע כאן לשון 'אויביו', ואילו בפרשת חיי שרה לשון 'שונאיו'? רבינו בחיי בדברים (ל, ז) כתב בביאור הפסוק 'על אויבך ועל שונאיך דאויבך זה ישמעאל ושונאיך זה עשיו, ולכן לזרעו של אברהם שהוא יצחק, וכלשון הפסוק 'כי ביצחק יקרא לך זרע', עיקר ההתנגדות מישמעאל ולכן כתוב 'שער אויביו', כיון שאויב זהו ישמעאל, ואצל רבקה שזרעה הוא יקב עיקר ההתנגדות הוא מעשיו ולכן נאמר 'שער שונאיו', כיון ששונא הוא עשיו.
 "ויאמר מהרי שליש סאה קמה סאה לושי ועשי עגוה" ובמדרש רבה (שמות כח), באותה שעה (של מתן תורה) בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה רבינו. שינה ה' את פניו והיו דומים לפני אברהם אבינו. אמר הקב"ה למלאכים אי אתם מתביישים הימנו אין זה שאכלתם אצלו? אמר הקב"ה למשה לא ניתנה לך תורה אלא בזכות אברהם ובספר "מאין יבוא" המליץ על כך את המאמר "אם אין קמה אין תורה" דהיינו ללא קמה העוגות של אברהם לא היתה ניתנת תורה לישראל.

פִּנְתַּי הַיְבֵיטִים וְהַפְתָּאִים
עָצִם מַעְצָמִיו וּבָשָׂר מִבָּשָׂרוֹ=קְרוֹב מִשְׁפָּחָה.
דוגמה: כל שוטר תנועה במשטרת ישראל מקנה לא לעצור נהג שהוא עצם מעצמיו ובשר מבשרו.
מקור: ויאמר האדם, זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי. לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה- זאת [בְּרֵאשִׁית ב כג]. (ניבונון)

למשפחת **באבאי** היקרה. צוות העלון "**אברהם יגל**" משתתף בצערכם במות האם הצדקת והצנועה **גולשו באבאי** בת מרים ויצחק ז"ל, שנפטרה השבוע יב' מר-חשוון תשע"ו נשגרה תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תדעו עוד צער. יה"ר שתמליץ טוב בעד בעלה לרפואה שלימה ולכל משפחתה.

הסידור ממשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

האם אברהם אבינו היה אופה ?

"מִקְהַרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֶלֶת לֹשֶׁי נְעָשִׂי עֲגוּת." אברהם הוסיף את המלה "לוש" לא כדי ללמד את שרה כיצד מכינים עוגות, אלא כדי להורות לה **שהיא בעצמה תלוש**. לא פעולת הלישה היא עיקר דבריו של אברהם אלא **עושה הפעולה - שרה**. לשרה אמנם היתה שפחה שיכולה היתה ללוש את הבצק, אך אברהם הדריך את שרה "אוּחִזִּי בַמְצוּחַ זֶה עַל יְדֵי עֲצֻמְךָ כִּי אֶת לֹשֶׁי גַם עָשִׂי הַעוּגוֹת". ממשפט קצר זה שאמר אברהם לשרה אשתו בעת ביקורם של ה'אורחים', למד האלשיך הקדוש שני עקרונות חשובים בקיום מצוות. במעשיו של אברהם בולטת מידת הזריזות: "וַיָּבֵרָא וַיִּנְחַץ לִקְרֹאתָם" "וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם", "וַיָּאֵל הַבָּקָר כִּךְ אֲבָרְהָם" "וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ" (לדעת האלשיך הקדוש גם ביטוי זה מתייחס לאברהם אבינו ולא לנער). אולם בדבריו לשרה יש היבט נוסף למידת הזריזות. אע"פ שהיו לאברהם עבדים רבים ושפחות, הוא ושרה **בעצמם** עשו מצוות אלו.

"בניך כשחילי זתיים" - חינוך הורים: כך תמודדו עם החרדה

לא מעט הורים נמצאים בימים אלו בחרדה עצומה על רקע המצב הביטחוני הקשה. יש עצות ואופטיביות שיעזרו לכם להתמודד עם המצב לרקע התרבות פיגועי הטרור ברחבי הארץ והורים רבים חשים דאגה רבה לשלום ילדיהם. דרכים רבות ומגוונות עוזרות לאנשים בהתמודדות עם מתח, לחץ, איום, פחד ודאגה. לכל אדם מתאים דרך אחרת להתמודד בהתאם לאישיותו הייחודית.

תפקיד - אחריות לסייע לאחרים בעת חרום תורמת להתמודדות עם רגשות שליליים.

נירמול הפחד - עצם הפחד והדריכות הוא חיובי ודוחף אותנו לנקוט אמצעי זהירות והתגוננות. כדאי להיערך ולתרגל עם הילדים התגוננות מול איומים.

שגרה - שמירה על השגרה נותנת עוגן וביטחון, סדר יום, מסגרות לימודים, עבודה. יחד עם זה מותר לשנות מעט בהרגלים ולהימנע מפעילות שאינה מוגנת דיה.

בילוי והנאה - דווקא בימים אלו חשוב להרבות בפעילות פנאי, בילוי והנאה להפגת המתח. חיך והומור תורמים לבריאות. מומלץ על פעילות משותפת משפחתית לגיבוש.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:20 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים עושה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכות ואיחולים לפסיים

למנחה - מנדל ואדר באבאי להולדת הבת מנבי"ת שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה **ליוסף ואהובה באבאי הי"ו** ליוסף ודליה כרמי הי"ו שיררו נחת מיוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים לפסיים

כליירין וחלי לוי הי"ו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לאברהם ויוכבד מוסאי הי"ו** לסודי וזיידה לוי הי"ו שיררו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לשרון ושרונה ישראל הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה, וירוו נחת מיוצאי חלציהם. להבדיל לע"נ חיים בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ללידנו מזכי הרבים **איכף ורנתי ברוך הי"ו** על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ומשפחתם לשנים רבות וטובות וברכה והצלחה לילדיהם **ספיר, סהר ורותם** שיזכו לזיווג הגון

ברכה והצלחה ללידנו מזכי הרבים **אביאל איטה** בן עליזה שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו ויתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה

מרכות ואיחולים לפסיים כ"ב (ישראל) וימריית מחדון להולדת הבת מנבי"ת שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה **לשמואל ושולמית מחדון הי"ו** לשיקה ושושנה עיש הי"ו שיררו נחת מיוצאי חלציהם

לזיכוי הרבים למכירה ספר תורה **ספרדי מהודר** שכנתב בתכלית ההידור בידי סופר ירא שמיים פרטים: **054-6867725**

לע"נ הצדיק והענו **יצחק עפארי** בן אברהם ז"ל ביום שלישי כד' חשוון פקידת שנתו

לע"נ הצדיק והענו **רחל נחלן** בת פריחה ז"ל ביום שלישי כא' חשוון פקידת שנתה

למשפחת אבוטבול היקרה. צוות העלון משתתף בצערכם בפטירת האם הצנועה והענוה **איטו אבוטבול** בת שמחה ז"ל הרופא לשבורי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון ושלא תדעו עוד צער

ברכה והצלחה ללידנו מזכי הרבים **אלי ולייזה מוסאי** על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ומשפחתם לשנים רבות וטובות

תפילות ערבית ביבנה:
17 - 30: ביי"כ "מרדכי הצדיק"
19 - 00: ביי"כ "נצח ישראל"
20 - 00: כולל "אור ודרך"
21 - 30: ב"אור ציון ובת שמשון"

שבת שלום זמבודך

בריאות והחלמה איתנה : לעילוי נשמות :

גולשן באבאי בת מרים ז"ל זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דוידי בת פרי יצחק ז"ל **אסתר נ'איתי** בת שרה ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל

הרה"ג יום-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל **מרדכי יעקובי** בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל **יוחאי (אבי)** ז"ל בן מרגלית שתחיה שם- טוב נאמן בן סולטנה ז"ל **אברהם הגנזרי** בן יעקב ז"ל **חיים חייקה** טחלוב בן שירן ז"ל

אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבי"ת לאה בלקר בת מרסל מנבי"ת שרה מוסאי בת סרוור מנבי"ת סיגלית-סמדר כלימי בת דינה מנבי"ת רזיה סינדי בת חוה מנבי"ת מרים ועלני בת גולשן מנבי"ת **רחל מוסאי** בת ג'הרן מנבי"ת

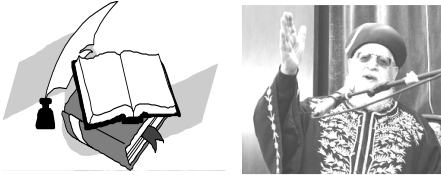
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי עמרני** בן רבקה הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

**קריאת שניים מקרא ואחד תרגום,
סגולה לאריכות ימים**

"מכל מלמד" השכלתו..."

כח הדיבור - פרשת וירא

רואים בפרשה מהותם של אברהם ושרה. "והוא ישב פתח האהל" = ס"ת **חלב**. "והוא ישב פתח האהל כחם" = ס"ת **לחם**. דהיינו אוכל ושתייה תמיד מוכנים. "וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו" = ס"ת **המוס**, דהיינו לא האמין למראה עיניו, מלמד שעם כל התנועה שהיתה באוהל ענינו תמיד למטה שנאמר "וישא עיניו וירא וירא". כמה כיסופים לאורחים היו לאברהם לכן שמח על מצות הכנסת האורחים שהגיע לידו, זו עין טובה. יש מבט של אדם שלא שמח במצוות ובאורחים, זו עין רעה. אצל בלעם הרשע "וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים" = ר"ת **שונא** אורחים. ידוע המדרש כאשר אדם מסיים לאכול אומר לו אברהם תברך אומר למי? אומר לו לאלוקים. "והוא ישב פתח האוהל כחם" = ר"ת **כיפה** היתה תמיד. והוא ישב פתח האוהל **כחם** = ס"ת **מחבל** אומר רש"י כסבור שהם ערבים אפילו הכי קיבלם. לצערנו היום כל אחד זה כבדו וחשדו. "וירצו בגליכם והשענו תחת העץ" = ר"ת **ותורה** ואין מים אלא תורה, כנראה ניסה לגייס כמו את האחרים. מלמד שלמדו שם גם תורה. האהל זהו אוהלה של תורה, "**כחם**" אותיות "**חכם**" לב ייקח מצוות, היום לעשותם ומחר לקבל שכרם. "וירץ לקראתם מפתח האהל ושתחן ארצה" = ס"ת **חולה** מלמד שהיה ביום השלישי למילתו, שהיה קשה במיוחד (רש"י).

"ויאמר מהי שלש סאים קמח" = ס"ת **משיח**. כך זוכים לראות פני משיח צדקנו, שכל דבר שנעשה יהיה במהירות ובזריזות וזה מכוון גם לגברים וגם לנשים, שנאמר "וימהר" אלו הגברים, "מהרי" אלו הנשים. "וירא אליו באלני ממרא" אומר רש"י הוא שנתן עצה לפיכך נגלה אליו בחלקו. רמז שאדם ייתן עצה לחברו תמיד. ידוע שאחד מעשרים וארבעה דברים שמעכבים את התשובה זו עצה לא נכונה. פעמים מגאוה ופעמים מקנאה ופעמים סתם כדי לא לעזור לאחר. ואדרבא צריך האדם לסייע לחברו וזהו מצות חסד גדולה וכל הלימוד והמצוות נזקפות לך. "ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה... ארדה נא ואראה הכצעקתה". ידוע הסיפור במדרש מה עשו לאותה נערה אשר נתנה אוכל בסתר לעני. רמז בפסוק: "זעקת סדום ועמרה" = ס"ת **מתה**. ותיבת **זעקת** דהיינו זעקת עד השמיים. "הכצעקתה" אותיות "עקצתה". של מי? הדבורה. ידוע שמרחו אותה בדבש בכל גופה ובאו המון דבורים ועקצו אותה עד שנפחה את נשמתה ביסורים גדולים. על כן באה הגזירה על סדום. "ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע", אומר רש"י ולכל אלה נכנס אברהם לדבר קשות ולפיוס ולתפילה. נלמד מכאן אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של האדם אל יתייאש מן הרחמים. ועם כל מה שעובר עם ישראל בתקופה קשה זו עלינו להתחזק בתפילה ובגמילות חסדים ונכבד ונאהב אחד את השני אז יתקיים בנו הפסוק "ה' יילחם לכם ואתם תהיו שוין", אמן. (עבדכם הנאמן א.ש.)

א. אמרו חז"ל (מסכת ברכות ח ע"א): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור, שניים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הציבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו". על כן, בכל שבוע יקרא את פרשת השבוע פעמיים, ואת תרגום אונקלוס על הפרשה פעם אחת. ואפילו אם אינו מבין את התרגום, יקרא אותו. (שבת א ש) מקור התרגום - משה רבנו קיבל את התרגום בהר סיני מפי הקב"ה, אלא שבמשך הדורות שכחוהו, ובא אונקלוס הגר והחזירו מפי רבותיו רבי אליעזר ורבי יהושע, לכן נקרא שמו "תרגום אונקלוס". (מסכת מגילה ג ע"א)

ב. יש לדעת ולהודיע שקריאת שניים מקרא ואחד תרגום, הינה חובה גמורה על כל איש מישראל, כמו שכתב מרן השלחן ערוך (סימן רפה ס"א): "אף על פי שאדם שומע את כל התורה כולה כל שבת בציבור, חייב לקרוא לעצמו בכל שבוע פרשת אותו השבוע, שניים מקרא ואחד תרגום". ע"כ. ולא כאותם החושבים שקריאת שניים מקרא ואחד תרגום, היא רק ממידת חסידות. ורמזו בזה ראשי תיבות, **ואל"ה שמו"ת**: וחייב אדם לקרוא הפרשה, שניים מקרא ואחד תרגום. (ה"ע ג נד)

ג. גם תלמיד חכם שחשקה נפשו מאוד בעסק התורה וכל עסקו בתלמוד ופוסקים, חייב לקרוא שניים מקרא ואחד תרגום. וכן ציוו רבי יהושע בן לוי ורבי יהודה הנשיא לבניהם לקרוא, אף שהיו מגדולי ישראל. ובתשובות הגאונים נשאל רב מתתיה גאון: "תלמיד חכם שרוצה לתלמוד תלמודו, ואינו רוצה להסדיר פרשיותיו עם הציבור, האם רשאי לעשות כן? תשובה: כך אמרו חכמים, אף על פי שחושק בתלמודו, אל יפגע מלהשלים פרשיותיו עם הציבור". (שבת א ש)

ד. צריך לדקדק בקריאת הפסוקים עם הניקוד כראוי, ולהבדיל בין שווא נע [שהוויגם אותו דומה לניקוד צירין] לשווא נח, ולא לשבש את הפסוקים. וכיום מצויים תיקוני קוראים מיוחדים המציינים את כל הדגשות הניקוד, ועוד הארות חשובות בקריאה. (סימן סא סכ"ג. ה"ע ג נז).

ה. חייב אדם לחנך את בניו הקטנים לקריאת "שניים מקרא ואחד תרגום". וכן חובה על המלמדים ללמד תלמידיהם טעמי המקרא, ולחנכם לקריאת "שניים מקרא ואחד תרגום" בכל שבוע עם טעמי המקרא. ומה טוב מה שנהגו במוסדות רבים שביום שישי קוראים יחד כל תלמידי הכיתה "שניים מקרא ואחד תרגום". (שבת א שו. ה"ע ג נז)

וזו לשון מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל: "ומכאן הנני פונה לכל מנהלי בתי הספר ותלמודי תורה בזמנינו, ללמד טעמי המקרא לתלמידים, עוד קודם הגיעם לגיל בר מצוה, כדי לחנכם שיוכלו לקיים מצות קריאת שניים מקרא ואחד תרגום בטעמי המקרא.

ו. זמן קריאת שניים מקרא ואחד תרגום ביום שישי. ומצוה מן המובחר לקרוא מיד לאחר תפלת שחרית, וכן נהג רבנו האר"י ז"ל. ואם זמנו דחוק, יכול להתחיל לקרוא ממנחה של השבת הקודמת. (שבת א שיב, שטו. ה"ע ג נא)

ז. אם לא קרא ביום שישי, רשאי לקרוא בליל שבת, ובפרט כשזמנו דחוק.

ח. מי שנאנס ולא קרא שניים מקרא ואחד תרגום ובא להשלים בשבת הבאה, יקרא כפי סדר הפרשיות שבתורה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

סודו של הכנר

כל תושבי קוריץ הכירוהו היטב. מרבית תושבי העיר אף לא הכירוהו בשמו. 'הכנר העיוור' - זה היה כינויו בפי כל. הוא היה חלק בלתי-נפרד מנופה של קוריץ.

בכל חתונה, הכנסת-ספר תורה או אירוע גדול אחר, היה שמור לו מקום מכובד. על-אף גילו המתקדם עדיין היטיבו אצבעותיו העדינות לפרוט על המיתרים במהירות ובקלילות ולהפיק צלילים שהרעידו לבבות.

יראתו של 'הכנר העיוור' קדמה לחכמתו. הוא היה מדקדק בקלה כבחמורה. מעולם לא נתפס מדבר רכילות או לשון-הרע ודברים בטלים. כשלא ניגן היה מתפלל, מקשיב לשיעור תורה או עוסק בדבר מצווה.

לא רק נגינתו הקסימה את הבריות. גם דמותו סחפה עמה בכל פעם מחדש את קהל החוגגים. כשינגן ניגון שמת, הייתה השמחה ממלאה את כל ישותו, ורגליו התרונו עם הצלילים. כשהשמיע נעימה של רטט ודבקות, הייתה נפשו משתפכת עם הנגינה, ודמעות גלשו מבין רסי עיניו העצומות. מרבית תושבי קוריץ סברו כי עיוור הכנר מלידתו. רק הזקנים זכרו במעומעם את דבר האסון שפקדו לפני שנים רבות. יום אחד, כך סיפרו, לקה בשתי עיניו ואיבד את מאורן.

חלפו השנים. יום אחד חלה 'הכנר העיוור' ונפל למשכב. בערב נפוצה בעיר השמועה כי הצדיק הנודע רבי פינחס (מקוריץ) הלך לבקר את הכנר בביתו. הדבר היה לפלא משום שהצדיק מקוריץ לא היה רגיל לערוך ביקורים כאלה. אמנם היה פעיל מאוד בתמיכה ובהגשת סעד לחולים ולנזקקים והיה מגייס כספים רבים למילוי כל צורכיהם. אבל ללכת בפועל לבקר את החולים, לא נהג. היו שטענו כי הצדיק מקוריץ, שנודע באהבתו את האמת, חדל לבקר חולים בבתיהם, משום שהתקשה לשאת את העמדת הפנים של החולים בבואו לבקדם. הללו היו מגבירים את אנוחותיהם ומעוותים את פניהם, יותר מכפי שסבלו באמת.

תלמידיו של הצדיק היו אפוא סקרנים מאוד לדעת מדוע שינה הפעם מהרגלו. הם ציפו לשעת-כושר והעלו לפניו את תהייתם. שביב של חיוך עלה על שפתיו. "יודעים אתם כי שונא אני את השקר שנאת-מוות", אמר להם, והתלמידיו נהנו בראשם. "ובכן, יש שקר ויש שקר". סתם ולא פירש. התאכזבו התלמידים. הם ניסו את כוחם בשאלות סחור-סחור, אבל הצדיק לא היה מוכן להרחיב בדבר. "עוד חזון למועד", הפטיר ויבך חתם את הדיבור בעניין. חלפו כמה חודשים.

בריאותו של 'הכנר העיוור' הידרדרה. יום אחד הוזעקו אנשי החברה-קדישא למיטתו. כעבור שעה קלה פטוה הידיעה המעציבה על מות הכנר. ואולם ידיעה זו נקשרה בשמועה שהתבססה על עדותם של אנשי החברה-קדישא, שתיארו את רגעיו האחרונים של הכנר בעולם הזה: עם כניסתם לחדר החולה השתרר במקום שקט, שהופר בקולות נשימתו הכבדה של הכנר. "כולם כאן!", שאל הכנר בקול חלש, ונענה בחיוב. לפתע אירע הדבר. 'הכנר העיוור' פקח את עיניו.

האור בחדר סנוורו והוא שב ועצם את העיניים. לאחר כמה ניסיונות, הצליח להחזיקן פקוחות. הוא הצל עליהן בכפות ידיו והחל מביט בסובבים אותו. לאחר מכן סקר את החדר כולו ואף ניסה להביט אל המראות הנשקפים מבעד לחלון. חיוך דק התפשט על פניו.

"מבט אחרון בעולמו של הקב"ה", אמר בשפה רפה. לאחר מכן הניח יד ימין על עיניו וקרא עם אנשי החברה-קדישא ההמומים "שמע ישראל", ואמר וידוי

בסופו בקעה כעין חריקה מגרונו והוא השיב את נשמתו ליוצרה. תושבי קוריץ לא ידעו כיצד לעכל את הסיפור המדהים. מי שפטר את החידה היה הצדיק רבי פינחס מקוריץ בעצמו: "הכנר העיוור, הכנר העיוור", מלמל בחיך. "לא מינייה ולא מקצתיה. בריא ושלם היה האיש בשתי עיניו. בצעירותו התגלה ככישרון מוזיקלי מיוחד במינו, ורבים ניבאו לו גדולות. הוא הוזמן לנגן על בימות חשובות, ובכל מקום קצר תשואות רמות.

במרוצת הזמן חש הכנר כי אין הוא ממלא כראוי את ציווי התורה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". זמן רב התחבט בינו לבין עצמו, וכבר היה קרוב להחלטה לנטוש כליל את הכינור ואת הנגינה.

"לבסוף חזר בו, באומר, כי לא ראוי שיניח מידי כישרון שהעניק לו הקב"ה וכי יחדל לשמח את הבריות רק משום שהוא מתקשה לעמוד בניסיון. ואז קיבל החלטה אחרת, קשה מקודמתה: הוא עצם את עיניו ומאז לא פתחן עוד". הצדיק סיים את דבריו: "כעת מבינים אתם מה הריץ אותי לבקר חולה מיוחד זה, שבמשך קרוב ליובל שנים 'רימה' את העולם כולו. הוא אשר אמרתי - 'יש שקר ויש שקר'".

גדולתה של פרשת העקידה

מהי הגדלות של אברהם שהלך לעקוד את בנו עד כדי כך שהקב"ה אומר: "תקעו לפני בשופר כדי שאזכור עקדתו של יצחק"? התירוץ יובן על פי משל של ר' אברהם חכם רבה של כרמן שבפרס:

מעשה במלך שהקים מדינה לתפארת וכל אחד מהשרים רצה לתת למלך הכבוד, מתנה. הוחלט פה אחד לתת למלך כתר זהב משובץ יהלומים. אמרו ועשו, ריקעו את הכתר שיבצוהו יהלומים כאשר את היהלום המרכזי בכתר החליט ראש השרים להביא בעצמו. על מנת לגייס סכום עתק שכזה, מכר את ביתו וחיפש יהלום מתאים. נדד למדינות רחוקות וולבסוף מצא יהלום בגודל של ביצה נדיר ביופיו. שילם השר את

שווי שלמעשה הוא היה כל רכושו וחזר לארמונו. משהגיע אל המלך וראה אותו יושב עם יתר השרים, הוציא את האבן והכל התפעלו מיופיה הנדיר וגודלה המדהים. אין זה יהלום! קבע המלך. "יהלום צריך ללטש עם יהלום מהיכן הושג יהלום גדול מזה!! אינני מאמין שזהו יהלום אמיתי" פסק נחרצות. המלך אף ביקש מהשר שילדו לנסות לשבור את היהלום ולראות אם זה באמת חזק ואם אכן מדובר ביהלום אמיתי. השר נבהל וחדל לשבור יהלום כל כך יקר שאמור להתנסות בכתר המלך וביקש מהמלך לצוות על שר אחר... כך ביקש המלך מיתר השרים ואף אחד לא הסכים לנסות לשבור אותו ואז קרא המלך לראש השרים שמכר את כל רכושו על מנת לרכשו וביקש ממנו: "נסה אתה!!"

"בשמחה!" צעק ראש השרים וביקש פטיש. משהובא לפניו פטיש נתן מכה חזקה. היהלום לא נשבר והפטיש נבקע לשניים. הכל נשמו לרווחה ופלטו פה אחד: "אתה ידעת מראש!" אמרו בהקלה. "לא ולא!!!" - הצהיר ראש השרים. "אם כן - כיצד העזת לנסות?" שאלו.

אמר להם: "לשם מה אתם חושבים הקרבתי את כל רכושי? האם כדי להשיג אבן יקרה? לא ולא! הקרבתי הכל לכבודו של המלך ומה הוא כבודו אם לא עשיית רצונו?! - גם כשהוא מצווה להכרית ולנתוח!..." קם המלך מכסאו, חיבקו בחום ומינהו למשנה המלך...

כן הוא הנמשל:

פרשת העקדה זו לא סתם מסירות נפש רגילה. אברהם היה מוכן להקריב את בנו כיוון שזה היה רצונו של המלך! ולכן פרשת העקידה מכפרת לנו בכל שנה...

פרשת העקדה זו לא סתם מסירות נפש רגילה. אברהם היה מוכן להקריב את בנו כיוון שזה היה רצונו של המלך! ולכן פרשת העקידה מכפרת לנו בכל שנה...

פרשת העקדה זו לא סתם מסירות נפש רגילה. אברהם היה מוכן להקריב את בנו כיוון שזה היה רצונו של המלך! ולכן פרשת העקידה מכפרת לנו בכל שנה...

פרשת העקדה זו לא סתם מסירות נפש רגילה. אברהם היה מוכן להקריב את בנו כיוון שזה היה רצונו של המלך! ולכן פרשת העקידה מכפרת לנו בכל שנה...